

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

Jordelivet fungerer!

Av eldste Brook P. Hales
i De sytti

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attendee, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

Til tross for utfordringene vi alle opplever, har vår kjærlige himmelske Fader utarbeidet lykkens plan slik at vi ikke er forutbestemt til å mislykkes.

I flere år hadde jeg i oppdrag å være hjemmelærer for en eldre søster i menigheten. Hun hadde ikke noe lett liv. Hun hadde forskjellige helseproblemer og opplevde et helt liv med smerte som skyldtes en ulykke på lekeplassen i barndommen. Hun ble skilt som 32-åring med fire små barn å oppdra og forsørge, og giftet seg på nytt da hun var 50 år gammel. Hennes andre ektemann døde da hun var 66, og denne søsteren levde i ytterligere 26 år som enke.

Til tross for sine livslange utfordringer var hun trofast mot sine pakter til enden. Denne søsteren var en ivrig slektsforsker, en tempelbesøkende og en som samlet og skrev slekthistorie. Selv om hun hadde mange vanskelige prøvelser, og utvilsomt følte hun til tider sorg og ensomhet, hadde hun et muntert ansiktsuttrykk og en elskverdig og hyggelig personlighet.

Ni måneder etter hennes bortgang hadde en av hennes sønner en bemerkelsesverdig opplevelse i tempelet. Han fikk vite ved Den hellige ånds kraft at hans mor hadde et budskap til ham. Hun kommuniserte med ham, men ikke i form av et syn eller hørbare ord. Følgende umiskjennelige budskap kom til sønnens sinn fra hans mor: "Jeg vil at du skal vite at jordelivet fungerer, og jeg vil at du skal vite at jeg nå forstår hvorfor alt skjedde [i mitt liv] slik det gjorde – og alt er i orden."

Dette budskapet blir enda mer bemerkelsesverdig når man tenker på situasjonen hennes og vanskelighetene denne søsteren opplevde og overvant.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our

Brødre og søstre, jordelivet fungerer! Det er utarbeidet så det skal fungere! Til tross for utfordringene, hjertesorgen og vanskelighetene vi alle opplever, har vår kjærlige, kloke og fullkomne himmelske Fader utarbeidet lykkens plan slik at vi ikke er forutbestemt til å mislykkes. Hans plan gjør det mulig for oss å stige høyere enn våre jordiske nederlag. Herren har sagt: “Dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv.”

Men hvis vi skal nyte godt av Herrens “gjerning og ... herlighet”, ja, “udødelighet og evig liv”, må vi forvente å bli skolert og undervist, og å passere igjennom smelter-ilden – noen ganger til den ytterste grensen av hva vi kan tåle. Å unngå denne verdens problemer, utfordringer og vanskeligheter fullstendig, er å omgå prosessen som virkelig er nødvendig for at jordelivet skal fungere.

Derfor skulle vi ikke bli overrasket når vanskelige tider rammer oss. Vi vil bli stilt overfor situasjoner som prøver oss og mennesker som lar oss utøve sann nestekjærighet og tålmodighet. Men vi må takle våre vanskeligheter og huske, som Herren sa:

“Og den som gir sitt liv for min sak, for mitt navns skyld, skal finne det igjen, ja, evig liv.

“Derfor, vær ikke redde for deres fiender [eller deres problemer, utfordringer eller dette livs prøvelser], for jeg har bestemt ..., sier Herren, at jeg vil prøve dere i alle ting om dere vil bli i min pakt ... så dere kan bli funnet verdige.”

Når vi føler oss fortvilet eller engstelige med hensyn til våre problemer eller føler at vi mottar mer enn vår rettmessige andel av livets vanskeligheter, kan vi huske hva Herren sa til Israels barn:

“Kom i hu [alle veiene] Herren din Gud har ført deg i disse førti år i ørkenen, for å ydmyke deg og prøve deg og for å kjenne hva som var i ditt hjerte, om du ville holde hans bud eller ikke.”

Som Lehi lærte sin sønn Jakob:

“Du [har] hatt mange lidelser og mye sorg ... Likevel ... skal [han] hellige dine lidelser til ditt gagn” Derfor vet jeg at du er forløst på grunn av din Forløseres rettferdighet.”

Fordi dette livet er en prøvestand og “trengslenes uvær oss truer, med ufred, forfølgelse,

peace to destroy,” it is helpful to remember this counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the flesh” was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don’t need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord’s strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior’s Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior’s Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience,

død”, er det nyttig å huske dette rådet og løftet som finnes i Mosiah 23 angående livets utfordringer: “Ikke desto mindre, enhver som setter sin lit til [Herren], skal bli løftet opp på den siste dag.”

Som ungdom opplevde jeg personlig stor følelsesmessig smerte og skam som inntraff som følge av en annens urettferdige handlinger, noe som i mange år påvirket mitt egenverd og min følelse av verdighet overfor Herren. Likevel bærer jeg personlig vitnesbyrd om at Herren kan styrke oss og holde oss oppe i enhver vanskelighet vi blir bedt om å erfare i løpet av vårt opphold i denne tårenes dal.

Vi er kjent med Paulus’ erfaring:

“Og for at jeg ikke skal opphøye meg av de overmåte store åpenbaringene [jeg har mottatt], har jeg fått en torn i kjødet, en Satans engel som skal slå meg, for at jeg ikke skal opphøye meg.

Om denne ba jeg Herren tre ganger at den måtte vike fra meg.

Men han sa til meg: Min nåde er nok for deg, for min kraft fullendes i skrøpelighet. Derfor vil jeg helst rose meg av min skrøpelighet, for at Kristi kraft kan bo i meg.”

Vi vet ikke hva Paulus’ “torn i kjødet” var. Han valgte å ikke beskrive om det var en fysisk sykdom, en psykisk eller følelsesmessig skrøpelighet eller en fristelse. Men vi trenger ikke å kjenne denne detaljen for å vite at han strevde og tryglet Herren om hjelp, og at, til syvende og sist, var det Herrens styrke og kraft som hjalp ham igjennom det.

I likhet med Paulus’ tilfelle var det ved Herrens hjelp at jeg med tiden ble styrket følelsesmessig og åndelig og forsto endelig etter mange år at jeg alltid har vært en verdifull person og verdig evangeliets velsignelser. Frelseren hjalp meg å overvinne min følelse av uverdighet og å tilgi overtrederen oppriktig. Jeg forsto endelig at Frelserens forsoning var en personlig gave til meg, og at min himmelske Fader og hans Sønn elsker meg fullkomment. På grunn av Frelserens forsoning fungerer jordelivet.

Selv om jeg med tiden ble velsignet med å kunne se hvordan Frelseren reddet meg og sto ved min side gjennom disse erfaringene, forstår jeg klart at den uheldige situasjonen i tenårene var min personlige reise og erfaring, hvis løsning

the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remem-

og endelige utfall ikke kan projiseres på dem som har lidd og fortsetter å lide som følge av andres urettferdige adferd.

Jeg forstår at livets erfaringer – gode og dårlige – kan gi oss viktige lærdommer. Jeg vet nå og bærer vitnesbyrd om at jordelivet fungerer! Jeg håper at jeg som et resultat av summen av erfaringene i mitt liv – på godt og ondt – har medlidenhet med uskyldige ofre for andres handlinger og empati med de undertrykte.

Jeg håper inderlig at jeg, som følge av erfaringene i mitt liv – på godt og ondt – er snillere mot andre, behandler andre slik Frelseren ville ha gjort, og har større forståelse for synderen og at jeg har fullstendig integritet. Når vi lærer å stole på Frelserens nåde og holde våre pakter, kan vi tjene som eksempler på de vidtrekkende virkningene av Frelserens forsoning.

Jeg vil gi dere et siste eksempel på at jordelivet fungerer.

Eldste Hales' tante, Lois VandenBosch, og hans mor, Klea VandenBosch.

Min mor hadde ingen lett reise gjennom jordelivet. Hun fikk ingen utmerkelser eller verdslige æresbevisninger, og hadde ingen muligheter til utdanning utover videregående skole. Hun fikk polio som barn, noe som førte til smerter og ubehag i venstre ben gjennom hele livet. Som voksen gikk hun igjennom mange vanskelige og utfordrende fysiske og økonomiske omstendigheter, men var trofast mot sine pakter og elsket Herren.

Da min mor var 55, døde min eldre søster og etterlot seg en åtte måneder gammel datter, min niese, som var morløs. Av forskjellige grunner ble det til at det for det meste var mamma som oppdro niesen min de neste 17 årene, ofte under svært vanskelige omstendigheter. Men til tross for disse opplevelsene, tjente hun med glede og villighet sin familie, naboer og menighetens medlemmer, og virket som ordinansarbeider i tempelet i mange år. I løpet av de siste årene av sitt liv led mamma av en form for demens, ble ofte forvirret og ble innlagt på et pleiehjem. Beklageligvis var hun alene da hun døde uventet.

Noen måneder etter hennes bortgang hadde jeg en drøm jeg aldri har glemt. I drømmen satt jeg på kontoret mitt i Kirkens administrasjonsbygning. Mamma kom inn på kontoret. Jeg visste at hun hadde kommet fra ånde verdenen. Jeg vil all-

ber the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

tid huske følelsene jeg hadde. Hun sa ingenting, men hun utstrålte en åndelig skjønnhet som jeg aldri hadde opplevd før, og som jeg har vanskelig for å beskrive.

Hennes ansikt og væremåte var virkelig betagende! Jeg husker at jeg sa til henne: “Mor, du er så vakker!”, med henvisning til hennes åndelige kraft og skjønnhet. Hun anerkjente meg – igjen uten å snakke. Jeg følte hennes kjærlighet til meg, og jeg visste da at hun er lykkelig og helbredet for sine verdslige bekymringer og utfordringer og venter ivrig på “en oppstandelse i herlighet”. Jeg vet at for mamma har jordelivet fungert – og at det fungerer for oss også.

Guds gjerning og herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv. Jordelivets erfaringer er en del av reisen som lar oss vokse og utvikle oss mot den udødeligheten og det evige liv. Vi ble ikke sendt hit for å mislykkes, men for å lykkes i Guds plan for oss.

Som kong Benjamin underviste: “Og videre skulle jeg ønske dere ville tenke på hvor velsignet og lykkelige de er som holder Guds befalinger. For se, de blir velsignet i alle ting, både timelig og åndelig, og hvis de holder trofast ut til enden, blir de mottatt i himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt.” Med andre ord, jordelivet fungerer!

Jeg vitner om at når vi mottar evangeliets ordinanser, inngår pakter med Gud og deretter holder disse paktene, omvender oss, tjener andre og holder ut til enden, kan også vi ha forsikringen og den fullstendige tillit til Herren om at jordelivet fungerer! Jeg vitner om Jesus Kristus og at vår strålende fremtid sammen med vår himmelske Fader er muliggjort ved Frelserens nåde og forsoning. I Jesu Kristi navn. Amen.